

זכרון תורת משה

אכסניה לתורה וחסידות

י"ל ע"י חבורת האברכים שע"י מרכז מוסדות לעלוב
מיסודו של כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זצוקללה"ה זיע"א
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

פרשת בא ח' שבט תשע"ג גליון ת"ד

זמני כניסת ויציאת שבת קודש			
הדה"נ	מוצ"ש	ר"ת	
4:39	5:42	6:15	בני ברק
4:25	5:40	6:19	ירושלים
4:42	=	6:11	באר אפרק
4:10	5:23	5:40	לאנדאן

דברי תורה

ממורינו הגה"צ המשפיע
אב"ד דקהילתינו שליט"א

עניני נישואין

הנה כי כן גם אצל הגויים יש ענין של נישואין, ולהוליד בנים ומקיימין את העולם בהביאם דורות של בני אדם שהם עיקר ישובו של עולם, אמנם אין להם שום קיום מצוה בזה, וכל כולו מעשה גשמי לצורך הנאתם וטובתם הוא, ואין לו בזה שום קיבול שכר, משא"כ יהודי כשעושה כל זה, הרי שאצלו הוא מצוה ומקיים בזה ציווי הבורא ית"ש, ושכרו מובטח לו על המעשה הטוב אשר עשה.

וי"ל עפ"י מ"ש רבי חנוניא בן עקשיא אומר רצה הקב"ה ליכות את ישראל לפיכך הרבה להם תורה ומצוות, וכבר עמדו בזה קדמוי בביאור המאמר, שהרי לכאורה אם היה רק כמה מצוות בודדות היה קל ביותר לקיים את כולם, מעכשיו שיש תרי"ג מצוות ולא קל להגיע לקיום כל התרי"ג מצוות, ועפ"י הג"ל י"ל הכוונה, שיש דברים שגם היהודי וגם הגוי להבדיל עושים אותם, כמו הדברים הנצרכים לצורך קיום הגוף, ושאר דברים גשמיים, שאצל היהודי הם מעשים של קיום מצוות, ואצל הגוי הם מעשה בהמי, ומסופר על הגרש"ז אויערבאך זצ"ל שפגש בו אדם בשעות הבוקר ושאלוהו ילמדנו רבינו פירוש וביאור המימרא של ר"ח בן עקשיא, וענהו הגרש"ז הנה בכמה שעות האלו שעברו מאז קמת משנתך, עשית כמה וכמה דברים שכפי ראות הם מעשים גשמיים, אך עלו לך לחשבון מצוותיך, כגון נטילת ידיים, ולבישת הבגדים, ועשיית צרכים, ואכילה ושתייה וכו' וכו', שכל הדברים הללו מלאים בהלכות הכרוכות בהם בסדר הנהגתם, ואילו הגוי ג"כ עשה כל הדברים האלו מותקן ולא נחשב לו הדברים לשום מעשה טוב ולא קיים בזה שום מצוה, וזהו רצה הקב"ה ליכות את ישראל לפיכך הרבה להם תורה ומצוות, היינו שהכניס את מצוות התורה בדברים ומעשים גשמיים להרבותם ולמלאותם במצוות כדי ליכותם וליתן להם שכר טוב על המשך בעמי ב'.

אתם שם וראיתי את הדם ופסחתי עליכם (ג, יב) ועיין ברש"י מה שפירש (בזה).

ולכאורה מה היו צריכים לסימנים הללו והלא גלוי וידוע לפניו יתברך וחשיכה כאורה לפניו וידוע כל מעשי בני אדם וכל מחשבותיהם, ולפניו נגלו כל תעלומות לב, ואינו צריך ח"ו לשום סימן, וא"כ לאיזהו צורך נצטוו ישראל לשים על המזוזות ועל המשקוף ועל הבתים, ועי"י וראיתי את הדם ופסחתי עליכם.

{ד} וככה תאכלו אותו וכו' ואכלתם אותו בחפזון פסח הוא לה' (יא, יב) וברש"י בחיפזון בבהלה ומהירות ע"כ. ולהבין יש, מפני מה נצטוו ישראל דווקא לאכול בחיפזון במהירות וכו' ולא בנחת ובשלוה.

{ה} {ואכלתם אותו בחיפזון, ובגמ' (פרכות ט) נחלקו שם ראב"ע ור"ע דלשיטת ראב"ע חיפזון דמצרים שהיה בחצות לילה, דאז מתו בכורי מצרים, ולכן נחפזו המצריים שייצאו עם ישראל מארמ"צ, ולכן סובר הוא ג"כ שאכילת קרבן פסח זמנו עד חצות.

ולשיטת ר"ע בחיפזון של ישראל שזה היה בעלות השחר שהגיע זמנם לצאת ואז נחפזו לצאת, ולכן זמן אכילת קרבן פסח הוא עד עלות השחר עיי"ש.

ולהבין שיטת ראב"ע ור"ע בטעם מחלוקתם.

והנראה לכאור כל זה דהנה ידוע דמצב בני ישראל בארץ מצרים היה רח"ל בשפל המצב, עד כדי כך שהיו משוקעים במ"ט שערי טומאה רח"ל ולא היה להם שום זכות שעני"י יצאו ממצרים, וכמ"ש "ואת ערום וערירי", שהיו בני ישראל בארץ מצרים ערומים מן המצוות, אבל הקב"ה שברוב רחמיו וחסדיו חפץ להוציאנו מעבדות לחרות עולם, לפיכך רצה ליכות את ישראל במצוות ומעש"ט שיעמוד ליכותם בשעת יציאת מצרים, ועי"י לא יעזו המקטרגים לקטרג על כלל ישראל שום קיטרוגים, וכמו שקיטרנו בקר"ס הללו והללו כידוע ואעפ"י לא נתקבל קיטרוגם, וברש"י ד"ה והיה לכם למשמרת וול"ק: "ואעבור עליך ואראך והנה עתך עת דודים, הגיעה שבועה שנשבעתי לאברהם שאגאל את בניו ולא היו בידם מצות להתעסק בהם כדי שיגאלו, שנאמר (שם ז) ואת ערום וערירי, ונתן להם שתי מצוות דם פסח ודם מילה, שמלו באותו הלילה, שנאמר (שם ו) מתבוססת בדמך, בשני דמים, וכו' משכו ידיכם מעבודה זרה וקחו לכם צאן של מצוה". ע"כ עיי"ש.

שיחת קודש

מפ"ק כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

מוצש"ק פרשת בא תשע"ב ארץ ישראל

ויאמר ה' אל משה ואל אהרן בארץ מצרים לאמר, דברו אל כל עדת ישראל לאמר בעשור לחודש הזה ויקחו להם איש שה לבית אבותו ששה לבית (יב, ג) נצטוו כאן בני ישראל שעל כל אחד להקריב קרבן פסח, ודיבור זה היה בראש חודש כדרשת חז"ל, ועיין ברש"י ד"ה "אל כל עדת ישראל לאמר וכו' בעשור לחודש", דברו היום בראש חודש שיקחוהו בעשור לחודש, ע"כ.

{א} ולכאורה צריך להבין מה שסידרו לנו חז"ל בהגדש"פ פסח שהיו אבותינו אוכלים בזמן שביהמ"ק היה קיים על שום מה על שום שפסח הקב"ה על בתי אבותינו במצרים וכו'.

ולכאורה כשפסח הקב"ה על בתי אבותינו הרי היה בליל פסח, והציווי זה בתורה כדלעיל כבר נאמר מראש חודש.

וכן צריך להבין המאמר של בעל ההגדה במצה ג"כ כנ"ל "מצה זו שאנו אוכלים על שום מה, על שום שלא הספיק בצקם של אבותינו להחמיץ עד שנגלה עליהם ממה"מ הקב"ה וגאלם", הרי כתוב מפורש בתורה ומצות על מרורים יאכלוהו (יב, ח) ועדיין או לא היה הטעם שלא הספיק בציקם וכו', משום שטעם זו הוא רק בעת יצי"מ ממש וכאן היו עוד במצרים עד למחרת.

{ב} והיה לכם למשמרת עד ארבעה עשר יום לחודש הזה (יב, ו) ובחז"ל הובא ברש"י הק' וול"ק ד"ה "הזה": פסח מצרים מקחו בעשור, ולא פסח דורות, ולכאורה מפני מה נצטוו דווקא כאן בפסח דיצי"מ ד' ימים משא"כ בפסח דורות לא נצטוו כן.

{ג} ולקחו מן הדם ונתנו על שתי המזוזות ועל המשקוף ועל הבתים אשר יאכלו אותו בהם (א, יג) והיה הדם לכם לאות על הבתים אשר

מזל טוב וגדיא יאה

ברגשי גיל וחדוה עילאה הננו לשגר בזה מיטב ברכותינו אל ידידינו וידיד כל בית ישראל, מרבין תורה וחסידות לעדריים, נערץ באראלי קודש חילולו במו עטרת, דין רפיש מדבית אבא מרן רבינו אדמו"ר הקוה"ט זצוקללה"ה זיע"א ומרנן רבוה"ק הקוה"ט זיע"א מללעוב, ענין עין אבוי"ה, לבית אבותינו עטרת כש"ת, ה"ה

הגה"צ מוריני המשפיע המפורסם אב"ד דקהילתינו שליט"א

להגל שמחתי נישואי הבת הכלה המהוללה תח"י ע"ב אב"ד החתן המופלג בתורה ויראת שמים, הרב ישראל הלברשטאם שליט"א
נין למרן הרח"ק רבינו הרמ"מ מלעלוב זיע"א, ונכד כ"ק אדמו"ר מלעלוב בראנוביץ זוק"ל
בן הרה"צ רבי יעקב דוד הלברשטאם שליט"א בהג"מ זצ"ל אבד"ק צאנז - טשאקווע ודומ"צ העדה החרדית ברכותינו שיוכזו לדאות רוב נחת ושובע שמחות ולבנות בית נאמן לתפארת אבוי"ה כבדס בית ישראל סבא ומשמחת בית צדיקים זו יושפעו השפעות טובות ששון ושמחה וכס"י ברו"ג, לנו ולב"י אמן.

זיכרון אש

דא"ח מפ"ק ב"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זיע"א

עוד מרבינו לרגל יומא דהילולא של מרן קוה"ק רבינו דוד מלעלוב זיע"א

כן ידוע שהרה"ק מרן רבי דוד מלעלוב זיע"א מאד הסתיר את תוקף גבורתו בתורה.

בס' אביר הרועים (תולדות בעל אבני נזר) מביא שגדלותו בתורה של הרה"ק מרן מוהר"ד מלעלוב כמדריגת רבי יהונתן אייבשיץ, ובנסתר אין לו השגה.

עוד אמר שכל אחד יכול לבחור לעצמו רבי בעלמא הדין ורבי בעלמא דאתי, והוא בחר לו לעצמו את מרן מוהר"ד מלעלוב לרבי לעלמא דאתי.

והנה אעפ"י שהסתיר תורתו, הרי לענין מקוואות הראה גבורת עוזו בתוה"ק, וכששמעו פעם שבעיירה אחת לא הרשה הרב לחמם המקוה, נסע במיוחד להשיע על הרב דמתא שלא היה חסיד, ואז יצא מוגדרו ודיבר עמו בארוכות בעמקי סוגיות מקוואות, והרב נתפעל מאד ואח"כ שאל להרב מדוע אינו נתן להחסידים לחמם המקוה, ואמר לו טעמו מאיזה גמרא, ומרן מוהר"ד הפריך את סברתו ואמר לו טעם אחר, חזינן מכאן גודל ענין של מקוה שכדי לעזור בענין מקוה יצא מוגדרו להראות גדלותו בתורה.

דברי תורה

המשך מעמ' א'

קיומם.

וכן היא ענין הגשואין שאצל היהודי היא מצוה נשגבה עד מאד, עד כדי כך שמוגיע לדרגה של מחילת עונות בדרגה עלילה, בעוד שאצל הגוי היא מעשה גשמי גרידא, ואפי' שגם אצל הגוי יש ענין של מחילת עונות כשנושא אשה, כדילפינן ממהלך בת ישמעאל, שנקרא שמה מחלת שמחלו להם עונותיהם כשנשא עשו לאשה כדאיתא ברש"י (וישלה ל"ז ג), כל זה היה רק לפניו, וכלה עם הזמן, מבלי שיהא לה קיום והוי' כי מהזכיה הגדולה הזאת שזכינו שהגשואין היא קיום מצוה, ע"ז יש לנשואין חוץ וקיום, והיא בבחינת אהבה שאינה תלויה בדבר ואינה בטילה לעולם, וענין תראנה באלו הנושאים אשה שלא עפ"י תורה ומצוות רובא דמיכר מנישואין כאלו אין להם קיום, וכעבור זמן נתפרדה החבילה ושמתם נהפכה לתוגה, וביתם נהרס ונחרב ועולליהם הרכים נהיו ליתומים בחיי הוריהם, וכל כולם אומר צער ויוגן, וכל זה בא להם מפאת ריחוקם מתורה ומצוות ונישואיהם היתה מעשה גשמי ובחמי.

שיחת קודש

המשך מעמ' א'

ולכן ציוה לנו הקב"ה לקחת קרבן פסח ד' ימים קודם הפסח דע"ז יצא לנו שני דברים:

א' המסירות נפש שהיה להם לישראל בענין זה, וכמוכא בחז"ל: "ולקחו כ"א מישראל שה לפסחו", כמ"ש בעשור לחודש הזה ויקחו להם איש שה לבית וגו', והמצריים ראו זאת ושאלום למה זה לכם, והשיבו לשוחטו לשם פסח כמצות ה' עלינו, והיו שיני המצריים קרות על ששוחטין את אלהיהם ולא היו רשאים לומר להם דבר", ע"כ.

וזה מסי"ג של ממש מצד בני ישראל, דדבר זה היה כרוך בסכנת נפשות לקחת את אלוהי מצרים עבודה זרה שלהם ולשחטו כמצות ה' עלינו, ובכל זאת לא נמנעו מלעשות כן.

ב' ארבעה ימים אלו ביטאו את חביבות המצוות שישנו לעם ישראל, דבארבעה ימים אלו היו מבקרים ובודקים את הקרבן מכל מום והיו קשורים בכרעי המיטה, וכל זה הוא מרוב חביבות ישראל למצוות ה' עלינו.

ובזה יובן דדווקא בפסח מצרים היו צריכים לד' ימי ביקור, משום שבוה נתוסף עליהם עוד זכויות ליציאת מצרים וכנ"ל, דע"י שקיימו את מצוות ה' במסי"ג עצומה וגם לרבות חביבת המצוה, באותו עת ע"ז ניתוסף להם זכותים.

ולפי"ז מובן מה שנצטוו לתת הדם על המזוזות ועל המשקוף ועל הבתים, דלכאורה וכי לסמינים צריך הקב"ה, אלא לפי הנ"ל דבני ישראל הידרו בחביבות המצוות, לכן נצטוו ג"כ לשים מדם הקרבן שיהיה לנגד עיניהם בכל עת, וע"ז ישמחו שמחה גדולה שהנה עתה זכו לקיים מצוה גדולה זו שציוה אותנו ית"ש, ובכל הליל הקדוש היו ע"ז בשמחה גדולה מרוב חביבות המצוה בכל עת שראו את הדם במקומות הללו, וממילא סימן זה היה לכלל ישראל.

וזה ג"כ כוונת חז"ל במה שדרשו עה"פ "והיה הדם לכם לאות", לכם לאות ולא לאחרים לאות, והכוונה בזה שזה לאות לישראל שקיימו המצוות באהבה וברצון חביבות המצוה.

*

והנה הקב"ה קורא הדורות מראש גילה לעם ישראל מראש חודש כל סדר המאורעות אשר יקרא אותם בימים מבורכים אלו ימי צאתם מארץ מצרים, ולכן ציוה עלינו מר"ח לקחת קרבן לפסח שייצטרכו בני לקיימו במסי"ג וכנ"ל, וכן התגלתה חביבות המצוה שיש לבני למצוותיו ית"ש, לכן אמר להם הקב"ה שיתנו את הדם על הבתים שהוא ג"כ מוכיח על חביבות המצוה וכנ"ל, ואז **וראיתי את הדם** ופסחתי עליכם וע"ז יצאו בני מעבדות לחירות עולם, ולכן צוה עלינו כל אלו הדברים מראש חודש ע"ש העתיד.

וממילא מובנים היטב דברי בעל ההגדה, דהן אמות שפסח שהיו אוכלים אבותינו בזמן שביהמ"ק היה קיים הוא משום שפסח על בתי בני ישראל, ומה שנצטוו ציווי זה מר"ח הוא מה שגילה לנו הקב"ה השתלשלות העניינים איך שיוסבב מן השמים, ולכן סיבב המסבב כל הסיבות שייבאו בני להקריב קרבן הפסח שבא להם במסי"ג עצומה, וע"ז ג"כ נתגלה אהבה וחביבות המצוות שיש לבני ישראל למצוותיו ית"ש, וכן שימת הדם על המזוזות והמשקוף ביטא ג"כ חביבת המצוה שיש לבני וכנ"ל, וע"ז ופסח על בתי בני ישראל.

וכן במצה זו שהן אמת שכבר במצרים נצטוו על אכילת מצה והוא ג"כ ע"ש העתיד לבוא בעת יציאת מצרים שיעשה עמנו הקב"ה ניסים ולא הספיק בצקם להחמיץ וע"כ כבר נצטוו במצרים על כך.

ובכל שנה ושנה בשעת אכילת קרבן פסח צריך להודות ולהלל לשמך הגדול על שפסח על בתי בני, ופסח משמעותו שני פשטים הא' חמיל דהיינו שריחם עליו הקב"ה, והציל אותנו מעבדות לחירות, והב' פסח מלשון דלג כפשוטו, שדלג המשך בעמ' ד'

~ מדברי ב"ק מרן אדמו"ר שליט"א ~

לרגל יומא דהילולא דהרה"ק קוה"ק מרן רבינו דוד מלעלוב זיע"א

לס' 'ולמנון תספר באוני וכו'".
חלק ב'

השבוע היה יו"ד של מרן רבינו דוד מלעלוב זיע"א שהיה אוהב ישראל האמיתי והיה קדוש עליון וצדיק אמת ומושלם של ישראל ואוהב ישראל האמיתי.

יש הרבה עובדות עליו מובא ומסופר כי חנות לממכר מלח היתה למרן רבינו, ובכ"ז דאג גם למתחריו בחנויות האחרות. בבקרו של יום כשהיה רואה ששכנו אשר ברשות חנות דומה, עדיין לא השכים לעבודתו, היה הולך אליו לביתו ומקיצו כדי שלא יפסיד מהקונים הצובאים על חנותו, ולא הסתכל כלל על עצמו אלא העיקר שליהודים יהיה פרנסה ויהיה להם כל טוב.

מקום הציון סגולה לישועות

גם מספרים שהיה ידוע מקום הציון שהוא מקום של ישועות וסגולה להפטר מגיטוס לצבא ולקבל ישועה שלימה מיוחדת להתפטר מהמיליטער, והיו כל מיני עובדות מסופר על כמה אחים אחד חלוש ואחד גיבור, ולא חשש החלוש ללקח, ושולחו את הגבור לילך לציון, ובסוף הגבור שהיה בציון ניצל והחלוש לא ניצל ונלקח לצבא.

*

אומרים בשם האבני נזר מסוכטשוב שאמר שהרבי בעולם העליון שלו הוא הרבי ר' דוד מלעלוב זיע"א.

מסופר שפעם ראה את מרן מוהר"ד וראה שמיהר מאוד ושאלו למה ממחר הוא כ"כ, ענה לו מרן מוהר"ד שצריך הוא לפעול ישועות לכמה יהודים שניצלו מהצבא לכן עסוק הוא כל כך כדי לפעול עבורם הישועה, ובפולין ידעו שהוא מקום מיוחד להפטר מהצבא ובכלל להושע בכל הישועות.

הוא היה אוהב ישראל האמיתי ולא ראה רע על שום יהודי.

זכות די הייליגע רבי רבי דוד מלעלוב בן רבי שלמה ורבקה זאל מגין זיין אויף אייביג.

אוהב ישראל של כל הדורות

כידוע שהוא היה אוהב ישראל של העולם, ושל כל הדורות. וכידוע שהוא היה כולו אהבת ישראל ואוהב ישראל וידוע הסיפור שפ"ה היה בנו חולה וכל העיר רעשה והתפללה לשלומו עד שהבריא, ולאחר כל זאת והנה זוגתו הצדקנית רואה שרבינו בוכה ושאלתו למה הוא בוכה הרי בבנו ברוך ה' הבריא, וענה לה ברוב צדקתו שראה שרק כשבנו חולה אזי כל העיר בוכה ומתפללת ורועשת ואילו אם הבן של התופר או סנדלר העיר חולה ג"כ כל העיר צריכה היתה לרעוש ולהתפלל לשלומו.

מסכתא דרבי דוד מלעלוב

אומרים בשם צדיקים משמו שכשמשח יבוא יתוסף עד מסכתא "מסכתא דרבי דוד מלעלוב", כמו כל שאר המסכתות של הש"ס,

מסכתא זו היא תורתו של רבי דוד מלעלוב זיע"א, והפשט בזה יש לומר שהיא תהיה מסכתא של אהבת ישראל של רבינו, שהוא היה מיוחד במידה זו כנ"ל ולכן היא מסכתא שלימה, וכדאי בגמ': "ואהבת לרעך כמוך זה כלל גדול בתורה, איזהו פרשה קטנה שכל גופי תורה תלויין בה, כהלל הזקן שאמר לגר מאי דסני עלך

המשך בעמ' ג'

לחברך לא תעביד זו היא כל התורה, דהיינו שכל התורה כלולה ב-ואהבת לרעך ושאר כל התורה הוא פירושו לזה.

ובאמת שיש הרבה פשטים ומפרשים שמפרשים מהו ש-ואהבת לרעך כמור כל התורה כולה, דבשלמא בין אדם לחבירו מובן שתלוי בזה, אבל מה עם בין אדם למקום איך אפשר לומר שגם זה כלול ב-ואהבת לרעך כמור ואיך הוא שכלפי זה ג"כ נאמר שזו כל התורה כולה, ואמנם בתוה"ק איך פשטים ע"ס ו' ולכן יל"פ שאי בחו"ל שלא מצא הקב"ה כלי מחזיק ברכה לישראל אלא השלום, וממילא נמצא ששלום ואחדות הוא הכלי מחזיק ברכה, ולכן קודם מ"ת היו כל ישראל כאיש אחד בלב אחד שרק אחר שהיו כל ישראל כולם כאיש אחד בלב אחד אז היה זה ההכנה הראוי לקבלת התורה, כי למ"ת הוא היה נצרך זו ההקדמה של האחדות של כל ישראל.

וממילא נמצא ויוצא מזה שע"י ואהבת לרעך כמור ודווקא עיד"ז יכולים לזכות לקבל התוה"ק כמו שם בסניני. וזה מביא הקנין לכל התורה ומצוות, ולכן זה דייקא היה הכנה של קודם מתן תורה, וממילא נמצא שזהו כל התורה ולכן אמרו ואהבת לרעך כמור זהו עיד"ז וזכרים לקבל התורה עם בין אדם למקום ועם בין אדם לחבירו שבה, וממילא שע"י יכולים לזכות לקנות את קיום ושמחת התורה לכן זו כל התורה כולה שעל ידו יכולים לקנות כל הברכות וכל ברכותיה ומצוותיה.

וגם בכל העניינים הוא כן שתלויים ב-ואהבת לרעך כמור וכמקובל מהאר"י הק' שאמר שצריך לומר קודם התפילה "הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעך כמור", שהוא כלי מחזיק ברכה ואז התפילות מתקבלים ויכולים לומר, "הישועות והכל בהקדמת כלי המחזיק ברכה זהה של אהבת ישראל. ויתכן שזה אחד מהעניינים במה שכתוב 'דרך ארץ קדמה לתורה', דהיינו שאם יש את זאת ההקדמה שאוהבים אז"י וממילא גם מתנהגים בדרך ארץ ול"ז אז יכולים לקנות התורה לכן דרך ארץ קדמה לתורה כי זה הדבר הראשון שצריך להיות זו כלי מחזיק ברכה.

השי"ת ירחם ויתן שבזכה לילך בדרכיו הק' של קוה"ק רבינו דוד מלעלוב זיע"א שהיה כל כולו אהבת ישראל.

ובדרך רמז אמר הוא זיע"א שאם היו כל ישראל באחדות גמורה והיו עושים יד אחת ממילא היתה להם די גדולה וארוכה שמגעת עד כסא הכבוד והיו ממשכיכם משם כל רחמים וחסדים שנצרכים להם עם המשיקה וגאולה השלימה במ"א. והגם שאין לנו שום הגשם במאמרו הק', עכ"ז פון אויבן אויף יל"פ בדברי קדש לפי מה שמואב שמחולקת רח"ל היא גורמת לקטרוגים על שלעכטע גויים, שלעכט"ס אויף אלע שלעכטע גויים אלעס גוט'ס אויף אלע גוטע אידן.

כי באם ישנה אחדות בישראל לא יכול לחול עליהם קטרוג ונסתם פי המקטרג ופי היצה"ר כי על ציבור אין לו שליטה ולכן כשהם באחדות הרי הם ציבור ואין לו שליטה ויכולת קטרוג עליהם ורק על פרט שצריך קטרוג אין על כלו, וכשהם ציבור וכלל אין לו שליטה ובע"כ יענה אמן, והוא מוכרח לעמוד מן הצד בשקט, וממילא ע"י אחדות שוברים כל המחיצות, והיצה"ר שהוא השונא היחיד והנכון די אינציגטע און די ריכטיגע של האדם נסתם ונשקט, אז הכלל שוברים כל המחיצות ומגיעים עד כסא הכבוד ששם הכל בלויז רחמים גמורים וחסדים טובים וממילא יכולים לפעול כולו ש"ס ואולתן של ישראל. ולכן דיבר בקדשו מרן מוהר"ד זיע"א שע"י אחדות היו עושים יד אחת עד כסא הכבוד ופועלים כל הטוב והגאולה השלימה.

פניני נישואין (א)

מאת הרח"ק מרן אדמו"ר קוה"ק רבינו דוד מלעלוב זיע"א לרגל שמחת נישואי הכלה הצויה"ה בת הגה"צ מורינו אב"ד שליט"א

הטבעת לכתחילה טוב ונכון לקדש בטבעת של זהב דייקא, ובנישואי מרן רבינו משה מלעלוב עם בת היהודי הקי ביקש אבי החתן מרן רבינו דוד מלעלוב זיע"א שבנו יקדש הכלה רק בטבעת של כסף, ולמעשה נהרצה לדעת מחברת היהודי הקי לקדש בטבעת של זהב. (הנישואין נהרצה לדעת מרן מוהר"ק רבינו דוד זיע"א מלעלוב זיע"א)

זכר אמת בלכבו

איש פשוט ותמים היה רבי צבי שלומה זצ"ל אביו של הרח"ק מרן רבינו דוד מלעלוב זיע"א, וכשעמד פעם רבינו מוהר"ד לגמור שידוך עם אחד מיוצאי חלצון, שאל אותו המחונן- שהתייחס להגה"ק בעלי הבי"ח והתוספות זיי"ט זיע"א - ליחוסו של מרן רבינו מוהר"ד.

אמר לו רבינו הקי: אם אני מיוחס, זאת לא אדע, ברם זאת ידעתי, שאבי היה בו מדת רב ספרא (עיין גמי מכות כד.). והיה זכור אמת בלכבו. (מפי כ"ק מרן אדמו"ר זיע"א)

אך הוסיף מרן אדמו"ר זיע"א: ובאמת התייחס מרן רבינו דוד זיע"א לדוד המלך ע"ה, כידוע, וכן התבטא על עצמו פעם ששמו דוד בו ישי. (ועיין באריכות ביגודל חדי עמי העשירי)

הצדיק הוא דומה לסית

פעם אחת היה הרח"ק רבי ישראל יצחק מווארקא זיע"א בלעלוב אצל רבו הקי מרן רבינו דוד מלעלוב זיע"א על שמחת תורה, ואז היה שם קהל גדול, וכשנתנו הקפות לציבור דשם תחילה כיבדו את הזקנים שהיו שם, והרח"ק מווארקא שהיה אז עוד צעיר לימים רצו ליתן לו בסוף כדרך ארץ, אבל לא נשאר שום ספר עבורו, אמר לו מרן רבינו דוד בזה"ל: אתם רוצים הקפה? הא לכם הילד יעקובי שלי - הוא נכדו של הרח"ק רבי יעקב מאפטא בן בנו הרח"ק רבי נחמיה - ותקיפו את השולחן עמו, ויהיה לכם הקפה...

והנה משום זה הסיפור החזיק תמיד הרח"ק רבי יצחק מווארקא זיע"א את הרח"ק רבי יעקובי מאפטא זיע"א לספר תורה, ומשום זה שלח את הרח"ק רבי מרדכי מנחם מנדל מווארקא זיע"א שני שלוחים אל הרח"ק רבי יעקובי לשדד עמו, כי הוא היה לו בת וחפץ ליקח את הרח"ק רבי מאיר מרדכי משידלאוו זיע"א בנו של רבי יעקובי לחתן, ושלה לו בזה"ל:

הרבו עלי מוהר ומתן ואתנה, רק תנו לי בנכס לחתן, ורבי יעקובי לא רצה לטפל בזה, יען שהוא הקפיד מאוד על השמות. והרח"ק מווארקא היה שמו מרדכי מנחם מענדל, והרח"ק רבי מאיר משידלאוו היה שמו מאיר מרדכי דוד, וכשבאו שני השלוחים בחזרה להרח"ק מווארקא, שאלו לו על זה שחפץ בדווקא לשדד עם גדול וצדיק אחר, ואז סיפר להם מה שהיה עם אביו הרח"ק רבי יצחק כשהיה בלעלוב על שמחת תורה, ומה שאמר לו מרן רבינו דוד זיע"א על נכדו רבי יעקובי, ואשר מני אז והלאה החזיק ממנו אביו הרח"ק רבי יצחק מווארקא זיע"א לסית. (אהל יצחק עמי כא, מגדל דוד עמי יט)

תורת אמת

פנינים על הפרשה

כי אני הכבדתי את לבו (א)

דהיינו מכאן רואים שפרעה היה עקשן גדול עד למאוד, וא"כ יכולים אף להביא אף להביא ראייה דמיונה מוכח מרובה, דאם פרעה הגשמי שהיה עקשן גדול מאד, וראינו מה עלתה לו עקשנותו, שהחריבה את כל מצרים, כי בגשמיית שאדם עומד ומתעקש על שלו הרי הוא עולל חליה להחריב עולמות, אבל ברוחניות אדרבה צריך הוא להתעקש ביותר שאת וביותר עז, ועל מה יתעקש, אלא יראה להתעקש להיות וותרן ולעבוד את השי"ת וללמוד שעורי תורה ושעות רצופות וכדו, יתעקש שלא לשמוע לקול היצוה"ר הרוצה להחטיאו, ועל זה העקשן נאמר מהגה"ק בעל הגר"א זיע"א "והעקשן יצליח" דקאי על המתעקש בענייני רוחניות שיזכה לכל המצוה. (העירך - ע"פ מה ששמעתי מ"ק מרן רבינו שליט"א - וארא תשע"ג)

בא אל פרעה כי אני הכבדתי את לבו (שם) יש לבאר על פי מה שפירשתי הפסוק "הי לי בעוורי ואני אראה בשונאי" (תהלים קח) כי דיועו שכאשר אדם יוכל להביט ישר כפי שזנאו ואין לבו נבהל זהו סימן מובהק שלא יוכל שונאו להרע לו ואין לו מה לירא ממנו ולהיפך אם בכל עת שפוגע בו לבו יפעם וירעש ואינו יוכל להביט בפניו אות הוא ישר נפילת מולו שגפול יפול לפניו. וזהו שהתפלל דוד המלך "הי לי בעוורי ואני אראה בשונאי" פירושו שיוכל לראות ולהביט בפני שונאיו. והנה "הכבדתי" רומז על מורך ופחד כי דבריה תורה כלשון בני אדם ודרך האדם שכאשר לבו מלא מורך ופחד אומר שילבו כבד עליו, וזהו שאמר הקב"ה למשה "בא אל פרעה" ואל יירא מפניו "כי אני הכבדתי את לבו" פירוש שכבר הכבדתי מורך ופחד בלבו שגבל עת שיראה אותך לבו כבד עליו וזהו סימן מובהק על נפילת מולו שגפול יפול לפניך. (ארוז עזרת)

בא אל פרעה כי אני הכבדתי את לבו ואת לב עבדיו (שם) כיצד נעשו עבדי פרעה "צדיקים" ואמרו: "עד מתי יהיה זה לנו למוקש שלח את האנשים", אך כונתם היתה שישלח רק את האנשים הידועים בה' הידיעה, כלומר את אלו שהם עובדי ה' ולא את כולם, ועל זה אמר משה רבינו ע"ה: "בגנתי ובכונתנו בצאננו ובקברנו", כלומר עבדי ה' הם הטף ואפילו המבקה שהרי אדם מישראל מצווה על שכינת בהמתו בשבת. (אהל ישכר)

לכס לאות (יב"ג) פירש רש"י: ולא לאחרים לאות" מכאן שלא נתנו הדם אלא בפנים. בזה הוראה שלא להראות מעשיו לבני אדם, כי אם בקרבו תוקד אש ומחזיק אל יהיה ניכר. (ליקוטי אמרי חיים)

בערב תאכלו מצות (יב, יג) מזה רומז לעונה, שאינה תופחת. כידוע התאוות נחלשות לעת זקנה מלבד תאוות הכבוד שאדרבא בימי הזקנה עוד מתגברת. והנה "בערב" - אף בערוב ימכם, "תאכלו מצות" - יש לכם לעבוד על מדת הענווה. (ליקוטי אמרי חיים)

היולול דצדיקים

- יום שב"ק ח' - רבי צבי מבוטשטש ב"ד יעקב - נטע שעשועים (תקע"ד)
- יום א' ט' שבט - רבי יחיאל מיכל מיאמפאלי ב"ד יצחק דראביטשער ממעויבו. רבי שמואל משינאווא - רמתים צופים (תרי"ג) רבי אברהם אלפסי אב"ד דזוויצא ב"ד משה שמחה - תל"ד מ"מ מקוצק החי' הר"ם ועוד (תרע"ב)
- יום א' ט' שבט - רבי יוסף מאיר כהנא מסיפניוקא ב"ד צבי (תשל"ה)
- יום א' ט' שבט - רבי יוסף ב"ד מנחם שווארץ ב"ד "תבות הארץ" (תרנ"ה)
- יום א' ט' שבט - רבי ראובן הלוי מווארניצא ב"ד יעקב חיים אב"ד נאוויפאל - דודאים בשדה. רבי יוסף ויסקא הלוי הורביץ מייאסי ב"ד אויף לייב מוולטשיסק
- יום א' ט' שבט - רבי יוסף ב"ד מנחם שווארץ - תבו' הארץ (תרנ"ה)
- יום א' ט' שבט - רבי ישראל יעקב מבילקמין ב"ד מנחם מנדל מרימנוב (תקפ"ו)
- יום א' ט' שבט - רבי יהודה ליכטנשטיין אב"ד בעטלאהן ב"ד יעקב קאפיל - הויגן בית יהודה (תרפ"א)
- יום א' ט' שבט - רבי מאיר ב"ד יצחק קעגלבונין מפאדובה (שכ"ה)
- יום א' ט' שבט - רבי שלום מזרחי שרעבי בעל הרש"ש ב"ד יצחק (תקל"ו)
- יום א' ט' שבט - רבי משה נתן אשכנזי ב"ד צבי הירש החכם צבי (תקל"ח)
- יום א' ט' שבט - רבי שלמה מסקאהל הממ"ש ל'צקער ב"ד "דברות שלמה" ב"ד אברהם תל' המגיד ממעזריטש (תקע"א)
- יום א' ט' שבט - רבי יעקב היילברון הי"ד אב"ד אדא ב"ד יצחק - מוכב מיעקב (תרס"ט)
- יום א' ט' שבט - רבי דוב בעריש הכהן מראזאוו ב"ד שמואל רפפורט מלבו - דרך המלך על הרמב"ם (תרס"ח)

- רבי אשר שמואל פאנעט אב"ד הידלאמש ב"ד חיים בצלאל תל' מהר"א אסאד - דברות אש (תרס"ט)
- רבי יחיאל מפאקשיוויניצא ב"ד מאיר מדו"קוב (תרפ"ה)
- רבי אליעזר מוקליץ ב"ד חיים מאיר מפינטשטוב ו"א ב"ד שבט (תרצ"ו)
- נעקה"ש רבי ישישכר שלמה ב"ד יצחק טייכטל ב"ד שו"ת "משנה שניה" הי"ד (תש"ה)
- רבי יוסף יצחק שניאורסון הרי"צ ב"ד שלום דובער מליובאוויטש (תש"ח)
- רבי רחמים חי חיותה ב"ד חנינא הכהן ראב"ד ג'רבא בעל "מנחת כהן" ועוד (תרע"ט)
- רבי יהודה צבי הכהן מסאמבור ב"ד אורי (תרע"ט)
- יום ד' י"ב שבט - רבי יעקב יצחק מפאלטישאן ב"ד יוסף יהושע מנאטשאטש (תרמ"ה)
- רבי דוד יהודה לייב מקאארין - ד' דוד לייבניע - ב"ד אברהם יהושע העשיל מסקווירא (תרפ"א)
- רבי יוסף מנחם שווארץ - רבי יעקב יצחק מפאלטישאן ב"ד פינחס מקארין (תקס"ו)
- רבי יוסף טוב נעטיל מטשעכנוב ב"ד מנחם - טהוד דעיונים - תל' החוזה הק' מליובלין (תקע"ו)
- רבי יוסף מנחם מנאנש ב"ד יעקב - תלמוד ר"י מקאליב וה"צ מרופשיץ (תקפ"ט)
- רבי משה ד' מסקווירא ב"ד אברהם יהושע העשיל (תר"ם)
- רבי אברהם שמואל טווערסקי מפאלטישאן ב"ד אלעזר (תשד"מ)
- רבי ברוך ב"ד זלמן סוויצקין ר"י טלו קליבלנד (תשל"ט) רבי מרדכי מלעמוויטש ב"ד נח (תק"פ)
- רבי אביגדור ב"ד יונתן בנימין פולק מספינקא - סייגט (תרצ"ז)
- רבי אברהם בן - ציון ב"ד יהושע צבי מיכל שפירא מרושלים (תש"ח)
- רבי יעקב יהושע פאלק ב"ד צבי הירש ב"ד "פני יהושע" (תקס"ו)
- רבי יחיאל דנציגר מאלכסנדר ב"ד שרגא פיבל מגוריציא (תרצ"ח)
- רבי אהרן אויף לייפער "ארוז לייב" ב"ד יד אהרן מנדבורנא וקאליש ב"ד ישיב בעל (תשל"א)
- רבי אריה לייבוש מאפטא ב"ד יוסף זכריה מנחם מסליפא - ישמח צדיק/יסוד לקרא (תרפ"ט)
- רבי יצחק יחיאל פאנעט ב"ד משה מדעעש (תש"ח)
- רבי דוד ב"ד מנחם מנציון שפירא ב"ד "בני ציון" מ"ם (תשל"א)

הקב"ה כל בית יהודי והשאר אותנו בחיים, ועי"ז את חייבים להודות ולהלל, וקרוב פסח זה הוא ג"כ קרבן תודה לה' על כל החסדים שעשה עלינו בימים ההם בזמן הזה.

שיחת קודש המשך מעמ' ב'

וזה קרבן תודה לה' על רחמינו וחסדיו הגדולים שעשה עלינו ביום זה, ובמתנת חנים מה' עלינו.

ועוד טעם על מצוות אכילת קרבן פסח בחיפזון, הוא עפ"י הירוד מהאר"י הק' עה"פ "ולא יכלו להתמהמה" (יב, לט) שאפי' רגע אחת לא היו יכולים להישאר בארץ מצרים, דא"כ ח"ו היו נופלים לנו"ן שערי טומאה שמשם אי אפשר לצאת לעולם ה", בנוסף לכל הקטרוגים רח"ל שהיה על עם ישראל ביצי"מ ועל הים כידוע, ואם היה כל זה במצרים היה קשה מאוד להילחם עמם.

לכן זירו הקב"ה וקירב את קץ הגאולה שלא יתעכב שם אפי' לרגע אחת ח"ו, ועי"ז זכו לצאת בעתו ובזמנו ולהיכנס לנ"י שערי קדושה.

ולכן נצטוו לאכול קרבן פסח דווקא בחיפזון על זכר לחסד ה' זו שעשה עמנו שהוציאנו בחיפזון מבלי להשאירנו רגע אחד פן יתאחר הזמן ח"ו, ולכן המצוה היא דווקא בחיפזון.

ויה"ר שנוכה לחיפזון דימות המשיח וכימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות, וכידוע שהקריאה מעוררת הזמן, וממילא היא בחינת יו"ט שהל בשבת המסוגל לכל הישועות ברו"ג.

ויה"ר שנוכה לכל התיקונים ופרט לתיקון דימי השובבי"ם, ויה"ר שנוכה לבנין ביהמ"ק שוין יעצט אויף א זיסע אופן אויף אייביג.

דראב"ע דסבר דחיפזון מצרים הוא עד הצות, א"כ מפני מה נצטוו לאכול בחיפזון, הרי עדיין יש שהות עד הבוקר. והנראה כנ"ל דרצה הקב"ה כבר מחצות להרגילן שעליהם להזדרז במהירות ולהיות מוכן ומוזמן לאותו רגע של יצי"מ מבלי להתעכב אף רגע כמימרא, וממילא כבר מחצות היו צריכים להזדרז על כך.

ועוד טעם שנצטוו ישראל באכילת קרבן פסח דווקא בחיפזון הוא על זכר החיפזון שהיה בעת יצי"מ, שרצו המצריים שבנ"י כבר ייצאו ממצרים, משום שראו אך שכל בכורותיהם מתו להם וכמו שאמרו "סולנו מתים", ולכן רצו שייצאו כבר ממצרים, ובאותה עת נעשה להם ניסים ונפלאות שמצאו חן בעיני העם ונתנו לישראל את כל הכלים היקרים זהב וכסף וכו', ולא עוד אלא שגם בציקם שהיה עליהם לא החמיץ, משום שכל אלו הניסים היה בחיפזון עצומה שגם הוציאו את כל הכלים היקרים מהמצרים, וגם שלא נחמץ בצקם, וזה מראה גודל החיפזון של עם ישראל, לזכר נס זה נצטוו ישראל (כבר מקודם לכן וכנ"ל) לאכול קרב"פ בחיפזון.

ובכל שנה ושנה בעת אכילת מצות, אנו מודים ומברכים להשם על כל הטובות שעשה עמנו בעת שהוציאנו ממצרים ועל שלא הספיק בצקם להחמיץ מרוב חיפזון

וזהו "ואמרתם זבח פסח הוא לה'", לשם ה' לכבוד שם שמים לתת שבח והודאה על שריחם עלינו ופסח על בתינו ובכל עת אכילתם היו בשמחה ובדביקות בקדושה וטהרה, וזה לשם ה'.

ומה שהיו צריכים לאכול בחיפזון דייקא, וגם להבין מה שנצטוו שלא להותיר מקרבן פסח עד הבוקר כמ"ש ולא תותירו ממנו עד בוקר (יב, י).

והנראה דהנה באותו רגע שהגיע עת הודים שעת גאולתן של ישראל, היו צריכים תיכף ומיד לצאת משם ולא להתעכב אף רגע כמימרא, וכמו שמובא ענין זה אצל יוסף "וריצוהו מן הבור וגלח ויחלף שמולתו ויעמוד לפני פרעה", דבאותו רגע ה" כל האותות והמופתים, ואם היה להם שהות באכילה אף למחרתו אפשר דעי"ז היו מתעצלים ואומרים שעדיין יש עוד שהות לכן נצטוו שלא להותיר ממנו עד הבוקר לרמז שאין שום רגע של התעכבות ותומ"י יצאו משם, ולכן ג"כ נצטוו לאכול בחיפזון, להורות ענין זה שלא להשתאות אף רגע כמימרא.

והנה אליבא דר"ע דסובר בחיפזון דישאל דהיינו בעלות השחר מובן בחיפזון דצריך לצאת כבר ממצרים, לכן נצטוו שיאכלוהו בחיפזון, אבל אליבא

אלה יעמדו על הברכה אשר נדבם לכם לנדב להוצאות העלון לזיכוי הרבים

סימן טוב ומזל טוב יחד לא
ולכל ישראל עד עולם אמן

נעלה את ירושלים על ראש שמחתנו
עוד ישועת בני יודעה וברוצת ירושלים
קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה

אודה לבורא צורי וקניי בכל לבבי על כל החסד והחסד אשר גמלתו מעודי ועד היום, עד הנה עזרתו רחמיך ולא עזבתי חסדך, כן יוסיף להטיב עמנו ואל ישינו לנוצח אשם נוס ישועת ואקרא ואומר לך כשיר וקול תודה שהחייט וקיימנו והגיענו לעת כואת בו נגיל ונשמח בשמחת כללות בתנו היקרה

הכלה הברולה התהלה ביק
מרת **שרה מלכה** תתי
עביג

הבחר החתן המי"ם בתורתך בנשיק
הרב **ישראל** שליט"א

בן מרת ש"כ הנדיב פאר מקדושים רבי יעקב דוד הברסרשאם שליט"א אבדיק צאנו - ששאקונו ומיצי העדה הודרת בן כ"ק הנדיב המפורסם רבי משה הברסרשאם ועיקל חבר הבריצ וחתן בן דודי כ"ק אדמו"ר מלעילוב בראטוביץ ועיקל

הנעדה להתקיים איה"ו ובעזרת הש"ת לטול טוב וכישעה טובה ומנוצלות ביום רביעי פרשת בשלח לסדר "אשריה" י"ב שבט תשע"ג לפ"ק באולמני גני הוקל - החתן רח"י עורא 20 בני ברוק הניסיה לבני"ם מרת' ישמח משה - סאטמר

קבלת פנים בשעה 5:00
החופה בשעה 6:00

לכבוד ולשען הוא לי לחמין אהובי קרובי ויחידיו יובי לקחת הכל ולהשתתף למחוי בחתונת ירו"ל ולרכוש בשמחת ריעים אהובים, וביום שמרתכם איה"ו נשחט ונשמח עמכם בל"ג

ויהא ערוא מן קדם א' עלין שוכת אבדוקין נן עלין ורח קודם יוסיף עלין כעת שמרתנו שחיה השמחה שלימה ורצונו לפני ימים, וישפנן מלא חפנים שבתא שפע ברכת הנוצלה לט ולכל ישראל עדי ועינו בקרוב לשמחת עולם על ראשית כבאת משיח נדקוט בב"א

ידידיכם המצפה לקבל את פניכם מתוך שמחה ורחובת

חיים יוסף בידרמן

בן כ"ק מרת אדמו"ר הראים ועיקל מלעילוב וחתן כ"ק מרת הנדיב רבי נתן נעשטעטער בעל "להורות נתן" ועיקל

ברכת מזל טוב
לידידינו היקר והנעלה, מעמדי התו"ך דבית מדרשינו, המסודר ללא לזיאת למען ביהמ"ד ומתפללי' ולומדיה, יקר הרזח הר"ה ר' ד' **חזום דוד טמבור** הי"ו לרגל שמחת הולדת הנינה בשעתומ"צ יח"ר שיוזכה לרוב נחת ושבע שמחות, מתוך אושר ועושר וכט"ס.

ברכת מזל טוב
הננו לשגר בזה למעלת ידידינו מחשובי אנ"ש, האי גברא רבא, הריף ובקי במכמני התורה הר"ה ג' רבי **יקותיאל רוזנבאום שליט"א** רב ביהמנ"ס "קהל חסידים" קרית בעש"ט פ"ת וראש כולל "זכרון אלימלך" לרגל שמחת נישואי הבן עב"ג תתי' בשעתומ"צ וזאת ברכותינו, שיוזכה לרוות נחת מכל יוצ"ח ויוזם לבנין עדי עד אכ"ר.

ברכת מזל טוב
להרה"ח ר' **אברהם דב ליפקין** הי"ו לרגל נישואי הבת

ברכת מזל טוב
הרה"ג ר' **אליעזר קורמן** הי"ו לרגל אירוס' הבת

ברכת מזל טוב
הרה"ח רבי **שמעון קאנא** שליט"א לרגל אירוס' הבן

ברכת מזל טוב
הר"ר **חיים בנדיק** הי"ו לרגל שמחת הברית לבנו **דוד צבי** ניו"ץ

לעילוי נשמת
ר' **שלום** בן ר' **יקותיאל צבי** ז"ל כהנא נלב"ע ט' שבט. תנצב"ה

לכ' השמחה הגדולה בחצרות קדשינו שמחת נישואי בת הגה"צ אב"ד דקהילתינו שליט"א הננו להודיע כי בשבוע הבא ייצא אי"ה גליון מוגדל לכ' השמחה כל הרוצה לברך את מורינו הגה"צ שליט"א בגליון, נא לפנות בהקדם למס' 0527667563

ברכת מזל טוב
הר"ר **משה טמבור** הי"ו - ביתר לרגל הולדת הנעדה

ברכת מזל טוב
למעלת ידידינו היקר והמפואר, על כל מכיריו אהוב וחביב, עומד תמיד הכן לימינינו, מיקרי וחשובי אנ"ש, עבו ערו וחס לכל דבר שבקדושה, כלי מחזיק ברכה, מופלג בכל מידה ומעלה, שבהו מיי מילל במילה, מקושר בעבודות של אהבה ומסירות למור רבינו שליט"א

הרה"ג ר' **שלום מרדכי האנפמאן** שליט"א - ירושלים לרגל שמחת הולדת והכנסו בבשאע"ה של הבן בבשאע"ה בשעתומ"צ יח"ר שיוזכה לנחת ממנו ומכל יוצ"ח, וא"ר טוב וחסד יהיו מנת חלקו כל הימים אכ"ר.

לזכרון עולם ביחל ה' לזכר עולם צדיק הוצנח
לכבוד יומא דהיולא של רביה"ק האהוב ישראל וקדושו הסב"ק מרן רבינו דוד מלעילוב וע"א בן הר"ה ר' ר' שלמה זצוק"ל, ז' שבט הבעל"ט, ולעילוי נשמת נין ונכד להאי צדיק, ה"ה האי גברא יקירא וחסידא, שלהויה"ח בנשיק מגאוו"ת ה"ה חיים מאיר בן הר"ר נפתלי ז"ל. ת. נ. ג. ב. ה.

נדבת ידידינו היקרים והחשובים רודפי צדקה וחסד בנינו ונכדיו למשפ' פרידמאן הי"ו. ארה"ב.

כוס תנחומים
בלב כואב ומרותה, הננו לשגר תנחומינו הכנים, לכבוד רומע"כ האי גברא רבא ויקרא, איש האשכולות, מסור בכל לב ונפש למען מרן רבינו שליט"א ויד ימינו ומשב"ק, אציל הרוח ונעים הליכות, חו"ב בתורה וחסידות, ה"ה הרה"ג ר' **אלימלך מילער שליט"א** - בארא פארק - ארה"ב על השבר שפקדו בפטירת אמו החשובה ע"ה

ה"ר שהמקום ינחם אותך בתוך אבד ציון וירושלים ולא תוסיפו לדאבה עוד גליון זה מוקדש לעילוי נשמתה. תנצב"ה

ברכת מזל טוב
למעלת ידידינו היקר והמפואר, על כל מכיריו אהוב וחביב, עומד תמיד הכן לימינינו, מיקרי וחשובי אנ"ש, עבו ערו וחס לכל דבר שבקדושה, כלי מחזיק ברכה, מופלג בכל מידה ומעלה, שבהו מיי מילל במילה, מקושר בעבודות של אהבה ומסירות למור רבינו שליט"א

הרה"ג ר' **שלום מרדכי האנפמאן** שליט"א - ירושלים לרגל שמחת הולדת והכנסו בבשאע"ה של הבן בבשאע"ה בשעתומ"צ יח"ר שיוזכה לנחת ממנו ומכל יוצ"ח, וא"ר טוב וחסד יהיו מנת חלקו כל הימים אכ"ר.

לזיכוי הרבים להוצאת העלון לע"ג, לרפואה או לשמחה ניתן לפנות לטלפון 052-7667563 עד יום ב' בערב

להארות הערות וכל ענין ניתן לשלוח לפקס המוערכת: 077-470-3270